

El rianant (x)

Un rianant va per la nit, porta bon
pas, va per valls tortes i altes carenes.
La nit es bella, va caminant sense repos,
no sap a on el seu camí encara el vol
menar. Ara canta un ocell. Ai, ocell,
que m' fas, perquè ^{em} detures el seny i el
pas i m' oplesques el cor de melangia
dolça, que m' he de deturar i escoltar-te;
~~perquè~~ El bon ocell cessa i diu: no,
caminant, no et crido a tu amb el
meu cant, crido a la meua femella
des de la carena, qui ~~et~~ ^x t'en dona?
Tot sol, la nit no m' abel·leix, qui
se t'en dona? Car tu has de caminar
sense fer parada mai. Perquè et
quedes? El meu cant de flauta
què t' ha fet, oh caminant? El
bon ocell calla i pensa: el meu
cant de flauta, què li ha fet, perquè

④ Per no haver ~~disposat~~ ~~se~~ disposat a temps
de l'original no ha estat possible fer la
traducció adaptada del text d'aquesta
cançó.

s'atura encara, el pobre caminant?